# KOMMISSIONENS DIREKTIV 94/46/EF

## af 13. oktober 1994

## om ændring af direktiv 88/301/EØF og 90/388/EØF for så vidt angår satellitkommunikation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 90, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Grønbogen om en fælles politik for satellitkommunikation i Det Europæiske Fællesskab, som Kommissionen vedtog i november 1990, indeholder de større lovgivningsmæssige ændringer, der skal gennemføres, hvis dette kommunikationsmiddels potentiale skal udnyttes. I henhold til grønbogen om satellitkommunikation bør man bl.a. liberalisere satellittjeneste- og satellitudstyrssektorerne samt i den forbindelse afskaffe alle eksklusive og særlige rettigheder inden for området, men dog anvende godkendelsesprocedurer, samtidigt med at der gives fri (restriktionsfri adgang til rumsegmentkapacitet;

2. i Rådets resolution af 19. december 1991 om etablering af et fælles marked for satellitteletjenster og -udstyr [1] gav Rådet sin generelle støtte til Kommissionens standpunkter i grønbogen om satellitkommunikation og anså følgende punkter som hovedmål: Harmonisering og liberalisering for de relevante satellitjordstationer, herunder i fornødent omfang ophævelse af eksklusive eller særlige rettigheder på dette område, idet der skal tages hensyn til de vilkår, som er nødvendige for opfyldelsen af væsentlige krav;

3. i sin beslutning om etablering af et fælles marked for satellitteletjenester og -udstyr [2] opfordrer Europa-Parlamentet Kommissionen til at gennemføre den nødvendige lovgivning med henblik på at skabe det nødvendige grundlag for at fjerne eksisterende begrænsninger og etablere nye aktiviteter inden for satellitkommunikation og fremhæver samtidig behovet for at harmonisere og liberalisere markedet for satellitudstyr og -teletjenster;

4. flere medlemsstater har allerede åbnet for konkurrence inden for visse satellitteletjenster og indført godkendelsesordninger. Ikke desto mindre tildeles godkendelserne i nogle medlemsstater stadig ikke efter objektive, proportionelle og ikke-diskrimerende kriterier, eller de tildeles med tekniske restriktioner som f.eks. forbud mod at tilslutte til teleselskabernes net, hvis der er tale om operatører, der konkurrerer med teleselskaberne. Andre medlemsstater har bibeholdt de eksklusive rettigheder, som de nationale offentlige foretagender har fået tildelt;

5. i henhold til Kommissionens direktiv 88/301/EØF af 16. maj 1988 om konkurrence på teleterminalmarkederne [3], ændret ved EØS-aftalen, skal særlige eller eksklusive rettigheder til at importere, afsætte, tilslutte, ibrugtage og vedligeholde terminaler afskaffes. Dette omfatter ikke alle typer udstyr til satellitjordstationer;

6. ved dom af 19. marts 1991 i sag C-202/88, Frankrig/Kommissionen, bekræftede EF-Domstolen [4] direktiv 88/301/EØF. I det omfang, direktivet omhandler særlige rettigheder, blev det dog erklæret ugyldigt med den begrundelse, at det hverken i direktivets bestemmelser eller præambel specificeres, hvilken type rettigheder der reelt er tale om, og i hvilken henseende eksistensen af sådanne rettigheder er i strid med traktatens forskellige bestemmelser. I forbindelse med import, afsætning, tilslutning, ibrugtagning og vedligeholdelse af teleudstyr er særlige rettigheder i praksis rettigheder, som en medlemsstat indrømmer et begrænset antal virksomheder i kraft af love eller administrative bestemmelser, der inden for et givet geografisk område

— begrænser antallet af disse virksomheder til to eller flere efter andre kriterier end objektive, proportionale og ikke-diskriminerende kriterier

— udpeger flere konkurrerende virksomheder efter andre kriterier end ovennævnte, eller

— giver en eller flere virksomheder juridiske eller lovgivningsmæssige fordele, der på afgørende vis

[1] EFT nr. C 8 af 14. 1. 1992, s. 1.
[2] EFT nr. C 42 af 15. 2. 1993, s. 30.
[3] EFT nr. L 131 af 27. 5. 1988, s. 73.
[4] Sml. 1991, I-1223.

påvirker andre virksomheders mulighed for at udøve en af ovennævnte aktiviteter inden for samme geografiske område i alt væsentligt på tilsvarende vilkår, efter andre kriterier end ovennævnte.

Denne definition berør ikke anvendelsen af EF-traktatens artikel 92;

7. som følge af de eksklusive rettigheder begrænses den fri bevægelighed for sådant udstyr, enten fordi visse produkter ikke markedsføres, hvilket gælder i forbindelse med import og afsætning af teleudstyr, herunder satellitudstyr, eller fordi et monopol under hensyntagen til markedets karakteristika og især produkternes mangfoldighed og tekniske karakter ikke har noget incitament til at yde disse tjenester i forbindelse med produkter, som det ikke har markedsført eller importeret, eller til at tilpasse priserne til omkostningerne, når der ikke er nogen trussel om konkurrence fra nye markedsdeltagere, hvilket gælder i forbindelse med tilslutning, ibrugtagning og vedligeholdelse. Da der på de fleste udstyrsmarkeder typisk forekommer meget forskelligt teleudstyr, må det under hensyntagen til den formodede udvikling på markederne, hvor der på nuværende tidspunkt stadigt er et begrænset antal producenter til stede, forventes, at alle særlige rettigheder, som direkte eller indirekte begrænser antallet af virksomheder med tilladelse til at importere, afsætte, tilslutte, ibrugtage og vedligeholde dette udstyr, f.eks. ved ikke at indføre en åben og ikke-diskriminerende godkendelsesprocedure, vil virke på samme måde som tildeling af eksklusive rettigheder;

sådanne eksklusive eller særlige rettigheder er foranstaltninger med samme virkning som kvantitative restriktioner, der er uforenelige med EF-traktatens artikel 30. Ingen af de særlige karakteristika ved satellitjordstationer eller markederne for salg eller vedligeholdelse heraf er af en sådan karakter, at de kan begrunde en anden retlig behandling end teleterminaludstyr. Derfor er det nødvendigt at afskaffe alle eksisterende eksklusive rettigheder i forbindelse med satellitjordstationer, for så vidt angår import, afsætning, tilslutning, ibrugtagning og vedligeholdelse, samt alle rettigheder, der virker på samme måde, dvs. alle særlige rettigheder med undtagelse af dem, der består i juridiske eller lovgivningsmæssige fordele, der gives til en eller flere virksomheder og kun påvirker andre virksomheders mulighed for at udøve en af ovennævnte aktiviteter inden for samme geografiske område i alt væsentligt på samme vilkår;

8. satellitjordstationsudstyr skal opfylde de væsentlige krav, der er blevet harmoniseret i Rådets direktiv 93/97/EØF [1], især i forbindelse med en effektiv udnyttelse af frekvenserne. Man kan kontrollere anvendelsen af disse væsentlige krav delvis gennem de godkendelser, der udstedes for udbud af de pågældende tjenester. Man vil primært få de væsentlige krav opfyldt ved at indføre fælles forskrifter og ved at harmonisere godkendelsesbetingelserne. På de områder, hvor disse betingelser ikke er blevet harmoniseret, vil medlemsstaterne alligevel skulle tilpasse deres forskrifter. I begge tilfælde skal medlemsstaterne i mellemtiden sikre, at anvendelsen af sådanne forskrifter ikke skaber hindringer for handelen;

9. når de særlige eller eksklusive rettigheder i forbindelse med tilslutning af satellitjordstationsudstyr afskaffes, må retten til at tilslutte sådant udstyr til teleselskabernes net nødvendigvis anerkendes, så de godkendte operatører kan tilbyde deres tjenester til offentligheden;

10. i henhold til Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester [2], ændret ved EØF-aftalen, skal de særlige og eksklusive rettigheder, som medlemsstaterne har indrømmet en virksomhed i forbindelse med udbud af teletjenester, afskaffes. Satellittjenster er imidlertid ikke omfattet af direktivets anvendelsesområde;

11. ved dom af 17. november 1992 i de forenede sager C-271/90, C-281/90 og C-289/90, Spanien/Kommissionen [3], bekræftede EF-Domstolen direktiv 90/388/EØF. I det omfang, direktivet omhandler særlige rettigheder, blev det dog erklæret ugyldigt med den begrundelse, at det hverken i direktivets bestemmelser eller præmbel specificeres, hvilken type rettigheder der reelt er tale om, og i hvilken henseende eksistensen af sådanne rettigheder er i strid med traktatens forskellige bestemmelser. Disse rettigheder må derfor defineres i dette direktiv. For så vidt angår teletjenster er særlige rettigheder i praksis rettigheder, som en medlemsstat indrømmer et begrænset antal virksomheder i kraft af love eller administrative bestemmelser, der inden for et givet geografisk område

[1] EFT nr. L 290 af 24. 11. 1993, s. 1.
[2] EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 10.
[3] Sml. 1992, I-5833.

— begrænser antallet af disse virksomheder til to eller flere efter andre kriterier end objektive, proportionale og ikke-diskriminerende kriterier

— udpeger flere konkurrerende virksomheder til virksomheder, der har tilladelse til at levere sådanne tjenster, efter andre kriterier end ovennævnte, eller

— giver en eller flere virksomheder juridiske eller lovgivningsmæssige fordele, der på afgørende vis påvirker andre virksomheders mulighed for at levere samme teletjenste inden for samme geografiske område i alt væsentligt på tilsvarende vilkår, efter andre kriterier end ovennævnte.

Denne definition berører ikke anvendelsen af EF-traktatens artikel 92.

Med hensyn til teletjenster kan sådanne særlige juridiske eller lovgivningsmæssige fordele blandt andet være en ret til at foretage ekspropriationer i almenhedens interesse, undtagelser fra den almindelige lovgivning i forbindelse med byplanlægning eller en mulighed for at opnå godkendelse uden at skulle gennem den procedure, der normalt anvendes;

12. i de tilfælde, hvor en medlemsstat begrænser antallet af virksomheder med tilladelse til at udbyde satellitteletjenster ved hjælp af særlige rettigheder og a fortiori eksklusive rettigheder, udgør sådanne rettigheder begrænsninger, som kan være udforenelige med traktatens artikel 59, når en sådan begrænsning ikke er begrundet af ufravigelige hensyn, dvs. væsentlige krav, idet disse rettigheder afholder andre foretagender fra at levere de pågældende tjenester til og fra andre medlemsstater. I forbindelse med satellitnettjenester kan der være tale om sådanne væsentlige krav, når man anvender frekvensspektret effektivt og undgår generende interferens mellem satellittelesystemer og andre rumbaserede eller jordbaserede tekniske systemer. Hvis det udstyr, der anvendes ved udbuddet af tjenesterne, er i overensstemmelse med de væsentlige krav, der gælder i forbindelse med satellitkommunikation, er der juridisk set ingen grund til at behandle sidstnævnte særskilt. På den anden side afholder særlige rettigheder, der udelukkende består i særlige juridiske eller lovgivningsmæssige fordele, i princippet ikke andre virksomheder fra at gå ind på markedet. Det skal derfor for hvert enkelt tilfælde vurderes, om sådanne rettigheder er forenelige med EF-traktaten under hensyntagen til, hvilken virkning de har på andre enheders reelle frihed til at levere samme teletjenester, samt hvorvidt de i forbindelse med den pågældende aktivitet eventuelt er begrundet;

13. de nuværende eksklusive rettigheder inden for satellitkommunikation blev generelt set indrømmet virksomheder, som allerede havde en dominerende stilling i forbindelse med etablering af det jordbaserede net, eller et af deres datterselskaber. Sådanne rettigheder udvider og styrker dermed virksomhedernes dominerende stilling. Følgelig er de eksklusive rettigheder inden for satellitkommunikation uforenelige med EF-traktatens artikel 90, sammenholdt med artikel 86;

14. disse eksklusive rettigheder, der begrænser adgangen til markedet, begrænser eller hindrer til brugerens ulempe også anvendelsen af satellitkommunikation, der ellers kunne være udbudt, og bremser således den tekniske udvikling på området. Da virksomhederne må formodes at basere deres investeringer på eksklusive rettigheder, kan de ofte vælge at give prioritet til jordbaserede teknikker, hvorimod nytilkomne måske vil udnytte satellitteknik. Teleselskaberne har generelt set foretrukket at udvikle jordbaserede forbindelser via optiske fibre og hovedsageligt anvendt satellitkommunikation som en sidste teknisk løsning, når omkostningerne ved de jordbaserede alternativer var uoverkommelige, eller når der var tale om spredning af data og/eller tv-programmer, i stedet for at bruge satellitkommunikation som en selvstændig supplerende transmissionsteknik. De eksklusive rettigheder begrænser således udviklingen af satellitkommunikation, hvilket er uforeneligt med EF-traktatens artikel 90, sammenholdt med artikel 86;

15. i forbindelse med udbud af satellittjenester er det under hensyntagen til proportionalitetsprincippet imidlertid berettiget at anvende godkendelses- eller anmeldelsesprocedurer for at sikre, at væsentlige krav tilgodeses. En godkendelsesprocedure er ikke rimelig, hvis det pågældende mål kan nås ved blot at anvende en anmeldelsesprocedure. Hvis der f.eks. er tale om at levere en satellittjeneste, hvortil der udelukkende skal anvendes en afhængig VSAT-jordstation i en medlemsstat, bør sidstnævnte udelukkende anvende en anmeldelsesprocedure;

16. i henhold til traktatens artikel 90, stk. 2, kan artikel 86 fraviges i tilfælde, hvor anvendelsen af sidstnævnte artikel retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet teleselskaberne. I overensstemmelse hermed kan ifølge direktiv 90/388/EØF eksklusive rettigheder i forbindelse med taletelefoni opretholdes i en overgangsperiode;

taletelefoni defineres i artikel 1 i direktiv 90/388/EØF som kommerciel udnyttelse i almenhedens interesse af tidstro fremføring af tale samt opkobling heraf gennem det offentlige koblede net, hvorved brugeren har mulighed for at kommunikere med et andet termineringspunkt ved hjælp af udstyr tilkoblet et nettermineringspunkt. I forbindelse med fremføring af tale samt opkobling heraf via satellitjordstationsnet kan en sådan udnyttelse i almenhedens interesse generelt set kun finde sted, når satellitjordstationsnettet er forbundet med det offentlige koblede net. For så vidt angår alle andre tjenester end taletelefoni er en særbehandling i henhold til artikel 90, stk. 2, ikke berettiget, især ikke når man tager i betragtning, at disse tjenesters andel af teleselskabernes omsætning er ubetydelig;

17. udbud af satellitnettjenester til fremførsel af radio- og tv-programmer er en teletjeneste i henhold til dette direktiv og dermed omfattet af dets bestemmelser. Til trods for, at visse særlige og eksklusive rettigheder i forbindelse med modtagersatellitjordstationer, som ikke er tilsluttet en medlemsstats offentlige net, og særlige og eksklusive rettigheder i forbindelse med satellittjenester, der stilles til rådighed for offentlige eller private radio- og tv-selskaber, afskaffes, vil indholdet af de satellitspredningstjenester, der stilles til rådighed for almenheden via frekvensbånd, som er forudset hertil i radioreglementet for rundspredningstjenester (BSS) og faste satellittjenester (FSS), fortsat være underlagt særlige regler, som medlemsstaterne har vedtaget i overensstemmelse med EF-lovgivningen, og derfor ikke være underkastet dette dirketivs bestemmelser;

18. dette direktiv er ikke til hinder for, at der i overensstemmelse med EF-lovgivningen og eksisterende internationale forpligtelser vedtages foranstaltninger med henblik på at sikre, at medlemsstaternes statsborgere får tilsvarende behandling i tredjelande;

19. i nogle medlemsstater er satellitoperatørers udbud til godkendte operatører af satellitjordstationsnet om erhvervelse af rumsegmentkapacitet i nationale, private eller internationale satellitsystemer stadig underkastet andre lovgivningsmæssige begrænsninger end dem, der er forenelige med de ordninger om frekvens- og placeringskoordinering, som er en følge af medlemsstaternes internationale forpligtelser. Disse supplerende restriktioner er i modstrid med artikel 59, hvorefter det står sådanne satellitoperatører frit for at levere deres tjenester i hele EF, når de først har opnået godkendelse i én medlemsstat;

20. i de fleste medlemsstater gælder, at det er signataren i det land, hvor en satellitjordstation har sit virke, der undersøger, om satellitjordstationer, som tilhører andre godkendte operatører end de nationale operatører, er i overensstemmelse med de specifikationer, der kræves for at få adgang til mellemstatslige satellitsystemers kapacitet. Disse overensstemmelsesvurderinger foretages således af tjenesteudbydere, der er konkurrenter.

Dette er ikke foreneligt med traktatens bestemmelser, især artikel 3, litra g), og artikel 90, sammenholdt med artikel 86. Medlemsstaterne skal derfor sikre, at disse overensstemmelsesvurderinger kan foretages i et direkte samspil mellem den pågældende operatør af satellitjordstationsnettet og den mellemstatslige organisation udelukkende under tilsynsmyndighedernes overvågning;

21. det er de internationale satellitselskaber, der udbyder størstedelen af den til rådighed værende rumsegmentkapacitet. I mange medlemsstater er prisen for at bruge en sådan kapacitet stadig høj, idet kapaciteten, kun kan erhverves hos den pågældende medlemsstats signatar. En sådan eksklusivitet, som hjemles i nogle medlemsstater, fører til afskærmning inden for fællesmarkedet til skade for de kunder, der har behov for kapacitet. Som følge heraf henstillede Rådet i sin resolution af 19. december 1991 til medlemsstaterne, at de skulle forbedre adgangen til de mellemstatslige organisationers rumsegment. Med hensyn til opretelse og anvendelse af separate systemer kan restriktive foranstaltninger, som er truffet i henhold til internationale konventioner, der er indgået af medlemsstaterne, også have virkninger, som er uforenelige med EF-lovgivningen, idet de kan begrænse udbuddet på forbrugerens bekostning, jf. artikel 86, litra b). I de internationale satellitorganisationer foretager man for øjeblikket en gennemgang af de relevante instrumenter, der bl.a. bidrager til at forbedre adgangen til samt opbygningen og anvendelsen af separate systemer. For at Kommissionen skal kunne

udføre den overvågningsopgave, som den tildeles i EF-traktaten, skal der tilvejebringes instrumenter, som kan hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres samarbejdsforpligtelser i henhold til traktatens artikel 5, stk. 1, sammenholdt med artikel 234, stk. 2;

22. ved vurderingen af de i dette direktiv omhandlede foranstaltninger skal Kommissionen inden for rammerne af gennemførelsen af de grundlæggende mål, der er omhandlet i traktatens artikel 2, herunder styrkelsen af Fællesskabets økonomiske og sociale samhørighed, der er omhandlet i artikel 130 A, ligeledes tage hensyn til forholdene i de medlemsstater, hvis jordbaserede net endnu ikke er tilstrækkeligt udbygget, og tillade disse medlemsstater at udsætte, for så vidt angår satellittjenester og i det omfang, det er nødvendigt, den pågældende dato til 1. januar 1996 angående den effektive anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1*

I direktiv 88/301/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres således:

a) Artikel 1, første led, sidste punktum, affattes således:

»Ved terminaludstyr forstås tillige satellitjordstationsudstyr«.

b) I artikel 1 indsættes følgende led:

»— »særlige rettigheder«: rettigheder, som en medlemsstat indrømmer et begrænset antal virksomheder i kraft af love eller administrative bestemmelser, der inden for et givet geografisk område

— begrænser antallet af disse virksomheder til to eller flere efter andre kriterier end objektive, proportionale og ikke-diskriminerende kriterier, eller

— udpeger flere konkurrerende virksomheder efter andre kriterier end ovennævnte, eller

— giver en eller flere virksomheder juridiske eller lovgivningsmæssige fordele, der på afgørende vis påvirker andre virksomheders mulighed for at importere, afsætte, tilslutte, ibrugtage og vedligeholde teleterminaludstyr inden for samme geografiske område i alt væsentligt på tilsvarende vilkår, efter andre kriterier end ovennævnte

— »satellitjordstationsudstyr«: udstyr, som kan anvendes til kun at sende eller til både at sende og modtage eller til kun at modtage radiokommunikationssignaler, som formidler via satellit eller andre rumbaserede systemer.«

2) Artikel 2, første afsnit, affattes således:

»De medlemsstater, der indrømmer virksomheder særlige eller eksklusive rettigheder, sørger for, at alle eksklusive rettigheder ophæves, tillige med de særlige rettigheder, som

a) begrænser antallet af virksomheder, jf. artikel 1, til to eller flere efter andre kriterier end objektive, proportionale og ikke-diskriminerende kriterier, eller

b) udpeger flere konkurrerende virksomheder, jf. artikel 1, efter andre kriterier end ovennævnte.«

3) Artikel 3, første led, affattes således:

»— nægte tilslutning af satellitjordstationsudstyr til det offentlige telenet og/eller ibrugtagning heraf, hvis udstyret ikke opfylder de gældende fælles tekniske forskrifter vedtaget i henhold til Rådets direktiv 93/97/EØF (*) eller, hvis disse ikke foreligger, de væsentlige krav i det pågældende direktivs artikel 4. Hvis der ikke foreligger fælles tekniske forskrifter eller harmoniserede betingelser, skal de nationale forskrifter stå i rimeligt forhold til disse væsentlige krav og skal anmeldes til Kommissionen i henhold til direktiv 83/189/EØF i de tilfælde, hvor dette direktiv kræver det

— nægte tilslutning af andet terminaludstyr til det offentlige telenet, hvis dette udstyr ikke opfylder de gældende fælles tekniske forskrifter vedtaget i henhold til Rådets direktiv 91/263/EØF (**), eller hvis disse ikke foreligger, de væsentlige krav i det pågældende direktivs artikel 4

(*) EFT nr. L 290 af 24. 11. 1993, s. 1.
(**) EFT nr. L 128 af 23. 5. 1991, s. 1.«

*Artikel 2*

I direktiv 90/388/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Andet led affattes således:

»— »eksklusive rettigheder«: rettigheder, som en medlemsstat indrømmer en enkelt virksomhed i kraft af love eller administrative bestemmelser, og som forbeholder denne retten til at levere en teletjeneste eller varetage en bestemt aktivitet inden for et givet geografisk område«.

ii) Som tredje led efter det forudgående :

»— »særlige rettigheder« : rettigheder, som en medlemsstat indrømmer et begrænset antal virksomheder i kraft af love eller administrative bestemmelser, der inden for et givet geografisk område

— begrænser antallet af de virksomheder, der har tilladelse til at levere en tjeneste eller varetage en bestemt aktivitet, til to eller flere efter andre kriterier end objektive, proportionale og ikke-diskriminerende kriterier, eller

— udpeger flere konkurrerende virksomheder til virksomheder, der har tilladelse til at levere en tjeneste eller varetage en bestemt aktivitet, efter andre kriterier end ovennævnte, eller

— giver en eller flere virksomheder juridiske eller lovgivningsmæssige fordele, der på afgørende vis påvirker andre virksomheders mulighed for at levere samme teletjeneste eller varetage samme aktivitet inden for samme geografiske område i alt væsentligt på tilsvarende vilkår, efter andre kriterier end ovennævnte«.

iii) Fjerde led affattes således :

»— »teletjenester« : tjenester, hvis ydelse helt eller delvis består i transmission og dirigering af signaler gennem et offentligt telenet ved hjælp af telekommunikationsteknik, med undtagelse af radio- og tv-spredning til offentligheden, og satellittjenester«.

iv) Følgende led indsættes efter fjerde led :

»— »satellitjordstationsnet« : en konfiguration bestående af to eller flere jordstationer, der kommunikerer indbyrdes ved hjælp af en satellit

— »satellitnettjenester« : oprettelse og drift af satellitjordstationsnet ; disse tjenester består som et minimum i en radiokommunikationsforbindelse fra en satellitjordstation til et rumsegment (uplink) eller en radiokommunikationsforbindelse fra rumsegmentet til en satellitjordstation (downlink)

— »satellitteletjenester« : tjenester, hvis tilrådighedsstillelse helt eller delvis sker ved hjælp af satellitnettjenester

— »satellittjenester« : tilrådighedsstillelse af satellitteletjenester og/eller af satellitnettjenester«.

v) Sjette led, andet punktum, affattes således :

»Nettets driftssikkerhed og integritet, samt i begrundede tilfælde driftskompatibilitet mellem tjenester og databeskyttelse, udgør sådanne hensyn på samme måde, som den effektive anvendelse af frekvensspektret og undgåelsen af generende interferens mellem satellittelekommunikationssystemer og andre rumbaserede eller jordbaserede tekniske systemer gør det i forbindelse med satellittjenester.«

b) Stk. 2 affattes således :

»2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på telextjenesten eller jordbaseret mobilradiokommunikation.«

2) Artikel 2

a) Første afsnit affattes således :

»Medlemsstaterne afskaffer, jf. dog artikel 1, stk. 2, alle de foranstaltninger, hvorved der indrømmes :

a) eksklusive rettigheder, der gælder for tilrådighedsstillelse af teletjenester, bortset fra taletelefoni, og

b) særlige rettigheder, som begrænser antallet af de virksomheder, der har tilladelse til at levere sådanne teletjenester, til to eller flere efter andre kriterier end objektive, proportionale og ikke-diskriminerende kriterier, eller

c) særlige rettigheder, hvorefter flere konkurrerende virksomheder udpeges til at levere sådanne teletjenester, efter andre kriterier end ovennævnte.

De træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at alle tjenesteudbydere har ret til at udbyde alle teletjenester, bortset fra taletelefoni.«

b) Følgende afsnit indsættes :

»Medlemsstaterne oplyser, hvilke kriterier der ligger til grund for tildeling af godkendelser, samt hvilke betingelser der er forbundet med sådanne godkendelser og med anmeldelsesprocedurerne i forbindelse med driften af transmitterende jordstationer.

Medlemsstaterne informerer fortsat Kommissionen om eventuelle planer om at indføre nye godkendelsesprocedurer eller ændre eksisterende procedurer«.

3) Artikel 6 ændres således:

a) Efter andet afsnit indsættes følgende led:

»Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle gebyrer, der pålægges tjenesteudbyderne som en del af godkendelsesordninger, er baseret på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Gebyrer, de kriterier, hvorpå de er baseret, samt enhver ændring heraf offentliggøres på passende vis og i enkeltheder, så der er let adgang til oplysningerne.

Senest ni måneder efter offentliggørelsen af dette direktiv og derefter ved hver eventuel ændring meddeler medlemsstaterne Kommissionen, hvordan disse oplysninger stilles til rådighed. Kommissionen offentliggør regelmæssigt henvisninger til sådanne meddelelser.«

b) Følgende afsnit indsættes efter tredje afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle lovgivningsmæssige forbud eller begrænsninger i forbindelse med udbuddet af rumsegmentkapacitet til godkendte operatører af satellitjordstationsnet afskaffes, og bemyndiger på deres område alle leverandører af rumsegmenter til at verificere, at det satellitjordstationsnet, der skal anvendes i forbindelse med den pågældende leverandørs rumsegment, er i overensstemmelse med de offentliggjorte betingelser for adgangen til dennes rumsegmentkapacitet.«

*Artikel 3*

Medlemsstater, som er part i de internationale konventioner, hvorved de internationale organisationer Intelsat, Inmarsat, Eutelsat og Intersputnik er blevet oprettet med henblik på udøvelse af satellitaktiviteter, tilsender på anmodning Kommissionen alle forhåndenværende oplysninger om alle foranstaltninger, der kan påvirke overholdelsen af EF-traktatens konkurrenceregler eller målene i dette direktiv eller Rådets direktiver om telekommunikation.

*Artikel 4*

Senest ni måneder efter ikrafttrædelsen af dette direktiv giver medlemsstaterne Kommissionen oplysninger, der gør det muligt for den af fastslå, at bestemmelserne i artikel 1 og 2 er overholdt.

*Artikel 5*

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

*Artikel 6*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. oktober 1994.

*På Kommissionens vegne*

Karel VAN MIERT

*Medlem af Kommissionen*